

Christeliga tankar, om Guds gudomeliga försyn, jemte upmuntran at tänka på ...

Dalin, Olof von,

18 Zz1785 a

22 / 1785 a

Christeliga Sankar,
Om Guds Gudomeliga Förson,
Jemte Upmuntran at tänka på
Döden och Ewigheten.

Förestälte

Uti Twänne Härliga

Sisor,

Den Första:

Förblindade Werld, &c.

Den Andra:

En trogen Själs innerliga läng-
tan efter Nåd,

Uti Zions Berg, Du sälla
Boning, &c.

Begge kunna sjungas under sina egna be-
hageliga Melodier.

~~~~~
Fahlun, Tryckte hos P. O. Årmar, 1791.

Exemplaret kostar 6 Kannstycken.

Förblindade Werld! Hwärt rasar din
färd? I wildsamma strömmar,
Hwem har Er så stält; Skal folk och
natur Gå fritt utan tōmar, Som wil-
daste djur?

2. Här famlar all ting I oreda fring;
Där winner et null, Den prägtigste
lycka; Här andas omfull De rotfasta
Träd, Och ogräs förtrycka Den rena-
ste säd.

3. En gammal och tung, Utleswer
en ung, Med darrande staf, En usling
borthjelper En Hjelte til graf; De su-
la få Märg När Skönheten stjelper I
friskaste färg.

4. Här wisnar en Ros, När näflan
där hos Bliw yfwiig til mods; Här lad-
das den Rika med gods uppå gods;
Den Fattiga ser, Sin föda bortwika,
Och mister än mer.

5. Men måst gör mig ondt, At dygd
ej blir skont; Det Himmelska Barn
Af olyckor blifwer nedtrampat i skarn;
När fräckaste last til Heder upklifwer,
Och håller sig fast.

6. Jag intet förstår, Hwi ödet be-
går Så skenbara fel; Mån werlden sig
hwälf-

Hwålsfwer På lycka och spel; Mån Him-
larnas Här är gjord af sig sjelffwer,
Och sjelffwer sig bår?

7. Så talar min harm, mot All-
magtens Arm, Så ifras mit mod I
Blindhet och vra med fött och med
blod; Det önskade få all werlden besty-
ra En dag eller två.

8. Men ewiga lag, Som finner mig
swag, Förlåt mig mit knot, Hwad
skulle jag råda din wishet emot; Uck
had jag den nåd, Ut en gång få skåda
Dit hemliga Råd!

9. En Dyr har sin frögd I klarhet
och högd; Från Jordenes grus, Mot
Solen han wågar, Ut skåda des ljus
Når Fårlor och Mygg, Wid dunklaste
lägor Få wingelös rygg.

10. Så lyst och du mig från stoftet
til Dig, Et ögnablick op, Ut se hur
du wänder All werldenes lopp; Hwad
orsaken är Til alt det som hån-
der, Så underligt hår!

11. Dock hålt, jag går nid, Jag his-
nar härwid, Et Alt uti alt, Som tu-
sende werldar I blicken besalt, Betar
mig min syn; Min flygt blir förtår-
der I strålande Skyn.

12. Förnögd med min lott. Jag an-
ser för godt Hwad Himmelen gör;
Jag

Jag står och jag swigtar; Jag lefwer
och döer I Skaparens hand, Som räf-
nar och sigtar Den ringaste sand.

13. Swad mig synes gull, För Ho-
nom är mull: Swad mig synes stort,
För honom är ringa, Som Himlar-
na gjordt; Swad mig utan Lag, Sins
tygelsfritte springa, är Himlens behag.

14. Så bär dig då til, Du Werld
som du wil; Låt ondskan gå fram I
prunkande kläder: låt åra bli skam; Låt
fånad bli folk; Låt samwet bli wäder;
Och tungan deß tolf.

15. Upstudsfa din prakt, Mot Ska-
parens magt, Slå dygderna ned; Låt
lasterna bära Sin purpur i fred; Jag
wet dock förut, At alt til hans åra
Skal lända til slut.

16. Mig intet et här Af hufwudet
går, Mig ingen förtret I hemlighet
wankar, Som Han icke wer; Han öf-
nar mit bröst Och ser mina tankar,
Min ångslan och röst.

17. Min hjelp uti nöd, I hunger
mit bröd, Wålsignar han wist. Han
mig och förswarar Mot werldenes list;
Swar enda min tår, Han noga för-
warar, Och hämnar min sår.

18. Miu lycka han säg, När jag än-
nu låg I mörkheten qwar; Mit Ur-
wårk

wärk han stälste, Mit bröd Han mig
skar; Hwi skulle då Du Allswäldige
Hjelte, Förgåta mig nu.

19. Nej wet jag ej mer, Så wet jag
och ser, At längsen du Du böd Den
Himmelsta Rätten Utmåta mit bröd;
Det gifwer du mig; Men medlen och
sätten Dem lemnar jag Dig.

20. Jag törs icke be, Jag kan icke
se Hwad ondt är och godt, Hwad aag-
nar och skadar; Men när jag det fått,
Som frukt af Dit land, Så tackar
jag glader, Och tyker Din hand.

21. Bland falskhet och smek, Bland
konster och stree, Bland höfliga mord,
Bland muntrogna bröder, Bland sär-
gade ord Jag trifs intet wäl; Om du
mig ej föder Jag swälter ih ål.

22. Men såfångt mot Dig För slug-
heten frig, Des makt är som glas;
Des illgrep Du bräcker, Som frukor
i kras, Du blottar des blygd, Och all-
mänt uptäcker des färgade dygd.

23. Så skal då allt mit från sorg
blifwa qwitt; Förnögd med Guds Råd
Jag aldrig skal skilja Hans tuktan från
Råd; Mit hus har jag bygt På Sta-
parens wilja; Der sofwer jag trygt.

24. Så hör nu och lär O menniska
får: Beställ, ack! beställ Beredder at
wara

wara Din lefwernes qwäll; Då HER-
ren din Gud, Så tåckes behaga at
falla sin brud.

25. Ack! salig och säll Förblifwer den
Själ, Som dö hafwer lärdt! En ski-
nande Krona är henne bestårt: Men
dieflarnes här skal henne ej skona, Som
oberedd är.

26. Min Jesu! mig gif Så ställa
mit lif, Ut stund och minut, Jag tän-
ker på döden, Och dagarnas slut: Så
warder jag wis, Förswaras från glö-
den, Och sjunger Dig pris.

Den Andra:

En trogen Själs innerliga lång-
tan efter Nåd.

Ack Zinns Berg! Du sälla boning!
Där Lambert Sjelf med Fridsbane-
ret står; Och jorden all i ymnigt bete
går. Där tal om Nådens mjölk och
honung, Af deß inwånare med glädje
förs; Och åter skall af ja och amen hörs.
Där Herden wänligt fallar fåren, Som
wikit af från rätta spåren, Ut wända
om. och ropar kom? Den som til mig
wil hasta, Jag aldrig wil utkasta.

2. Den egendom som Han förvärfvat,
För själar med sit Blöd och djupa sår: Hvar
en som wil, för intet njuta sår. Ja ock åt
den, sin rätt förvärfat, Förkunnas frid i
Evangelio. Den som wil tro, skal finna
sjåla-ro: Ack! hörer då i arma själar, Som
blindwist äro mörksens trålar, Gud ropar,
kom? Ack! wänder om, Si Fadrens kärleks
armar, Är redo at förbarma.

3. Jag står för Edra hjertans dörrar, (Så
flagar Han), och trågit klappar på; Men
nödgas måst ohörder från Er gå: Och in-
gen är som därpå hörer, Ty Adams fall
har själarne så söft, At hjertat är båd dödt
och blindt och döft. Dem felas Guld och
ögnasalfwa, De dyrka mig med hjertan half-
wa, Men wänder om, jag ropar kom; Och
warder dock påminte, At köpa Guld för inte.

4. Ack! låtom of, då mänfor alla, Som
syndare i djupsta stoft och mull: Begåra Nåd
för Jesu Christi skul. Ack låtom of, til
fota falla, Och säga: Jag är skyldig många
pund, Men, Davids Son bete mig dock mi-
skund. Jag är ej wård Dit Barn at näm-
nas, Jag ofäll är, om Du wil hämnas;
Min Jesu from, det ordet kom; Gör at
jag wänder åter, Och synderna begråter.

5. Jag finner nu min otro stygga, Som
hindrat mig, (ja mig til blygd och skam),
At känna Dig, Du sargade Guds lam: Guds
kännedom jag satt til rygga, Hwad satan,
werld och kött behagat har, Mig fågnat
måst i mina förra dar; Mig tyckte däri godt
at wara, Jag såg ej då min själa fara;
Nu

Nu Jesu from! tag bort min Dom! Jag faller för din fötter, Låt mig ej bli utstöter.

6. Ack Gud! Du kunde mig fördöma, Ty jag har gräsligt syndat Dig emot; Men Jesu blod, bli nu min syndabot! Ack! wårdes nu min synd förglömma. Fast allt hwad jag har gjort båd ondt och godt, Är idel synd; ty det af otro gådt; Mit eget allt mig wil nedstjelpa, Din Nåd kan nu mig endast hjelpa: O Herre kom! hjelp wånda om! Från strånga Mose stafwen, Til Jesu Nådes glafwen.

7. Jag lyfter händren up åt högden, På Jesum ser, som hela kan mit sår; Si! hwar Guds Lamb med Fridesbaneret står, Här lyfes ut kring hela bygden, Et ewigt Frides Evangelium; Så när som fjår, så öfwer kall som ljum; Det säger: Boken som war sluten, Är utaf Lambet nu upbruten: Det bjuder kom, ack wänder om! Där Jesus spikad hänger, Är tröst för den som trånger.

8. Jag Jesu då mit hjerta falla! Som upfyllt är med otros syndaslem, Låt andan din! Dig här bereda hem; Låt blodets saft däruti falla! Du heter ju en sjåla Frålsare, Som kommen är, at lösa syndare: Bland hwilka jag är den förnämsta, Den största, uflaste och främsta; O Jesu from! Dit söta kom, Upfriska hela modet, Min rikedom bli blodet.

Christeliga Tankar

z z 1785a

Christeliga Tankar,
Om Guds Gudomliga Försyn,
Jemte Upmuntran at tänka på
Döden och Ewiggheten.

Öfversättte
Uti Twänne Härliga

Si sör,

Den Första:
Förblindade Werld, ic.

Den Andra:
En trogen Själs innerliga längs-
tan efter Nåd,
Uti Zions Berg, Du sälla
Bonning, ic.

Begge kunna sjungas under sina egna be-
hageliga Melodier.

Fahlun, tryckte hos Pehr Ol. Nyman 1806.
Kostar 1 Rtl. Specie.

45/158

STOCKHOLM

Förblindade Werld! Hwars rasar din flärd?
I wildsomma strömmar, Hwem har
Er så stält; Skal folk och natur Gå fritt
utan tömar, Som wildaste djur?

2. Här famlar all ting I oredda kring;
Där winner et null, Den prägtigaste lyckas;
Här andas omkull De roffasta Eråd, Och
ogras förtrycka Den renaste säd.

3. En gammal och tung, Utleswer en
ung, Med darrande staf, En usling bort-
hjelper En Hjelte til graf; De fula få Mång
När Skönheten stjelper I friskaste färg.

4. Här wignar en Ros, När näflan där
hos Bliw yfwig til mods; Här laddas den
Mila med gods uppå gods; Den Fattiga ser,
Sin föda bortwila, Och mister än mer.

5. Men måst gör mig ondt, Ut dygd ej
blir skont; Det Himmelska Barn Af olwkor
blifwer nedtrampat i skarn; När fräckaste
last til Heder upplifwer, och håller sin last.

6. Jag intet förstår, Hwi ödet begår Så
kenbara fel; Mån werlden sig hwälkwer På
lucka och spel; Mån Himlarnas Här är
gjord af sig sjelfwer, Och sjelfwer sig här?

7. Så talar min harm, mot Allmagtens
Arm, Så ifras mit mod I Blindhet och
yra med kött och med blod; Det önsfåde få
all werlden bestyra en dag eller två.

8. Men

8. Men ewiga lag, Som finner mig swag,
Förlåt mig mit Knot, Hwad skulle jag rå-
da din wishet emot; Aft had jag den nåd,
At en gång få skåda Dit hemliga Råd!

9. En Örn har sin frögd I klarhet och
högd; Från Jordenes grus, Mot Solen han
wägar, At skåda des ljus när Färlor och Mygg,
Wid dunklaste lågor Få wingelbs rygg.

10. Så lyft och du mig från stoftet til
Dig, Et ögnablick opp, At se hur du wän-
der All werldenes lopp; Hwad orsaken är
Til alt det som händer, Så underligt här!

11. Dock hålt jag går nid, Jag hisnar
härwid, Et Allt uli alt, Som tusende werl-
dar I blicken befalt, Betar mig min sön;
Min flygt blir förtårder I strålande Skyn.

12. Förnögd med min lott. Jag anser
för godt Hwad Himmelen gör; Jag står och
jag swiatar; Jag lefwer och döer I Sla-
parens hand, Som räknar och sigtar Den
ringaste sand.

13. Hwad mig synes gull, För honom är
mull: Hwad mig synes stort, För honom
är ringa, Som Himlarna gjordt; Hwad
mig utan Lag, Syng tygelfritt springa,
är himlens behag.

14. Så bär dig då til, Du Werld som du
wil; Låt ondskan gå fram I prunkande klä-
der: låt ära bli skam; Låt fånad bli folk;
Låt samwet bli wäder; och tungan des tolf.

15. Uppstudsä din prackt, Mot Skaparens
magt, Slå dygberna ned; Låt lasterna bä-

ra.

tu Om purpur i ro; Jag wet dock förut,
At alt til hans ära Skal lända til flut.

16. Mig intet et här Af hufvudet går,
Mig ingen förtret I hemlighet wankar,
Som Han icke wet; Han öpnar mit bröst
Och ser mina tankar, Min ångslan och röst.

17. Min hjelp uti nöd, I hunger mitt
bröd, Wälsignar han wist. Han mig och
förswarar Mot werldenes list; Hwar enda
min tår, Han noga förwarar, Och häm-
nar min sår.

18. Min lycka han såg, När jag ännu
låg I mörkheten qwar; Mit Urwark han
stälte, Mit bröd Han mig skar; Hwi skulle
då Du Allswäldige Hjelte, Förgåta mig nu.

19. Nej wet jag ej mer, Så wet jag och
ser, At längsen Du bödd Den Himmelsta Rät-
ten Utmåta mit bröd; Det gifwer du mig;
Men medlen och sätten Dem lemnar jag Dig.

20. Jag förs icke be, Jag kan icke se
Hwad ondt är och godt, Hwad gagnar och
skadar; Men när jag det fått, Som frukt
af Dit land, Så tackar jag glader, Och
lyfter Din hand.

21. Bland falskhet och swel, Bland Kon-
ster och stref, Bland höfliga mord, Bland
muntrogna bröder, Bland färgade ord Jag
trifs intet wäl; Om du mig ej söder Jag
swälter ihjäl.

22. Men såfångt mot Dig För slugheten
frig, Desß makt är som glas; Desß illgrep
Du bräcker, Som krukor i kras, Du blot-
tar

tar des blygd, Och allmänt uptäcker des
färgade dygd.

23. Så skal då alt mit från sorg blifwa
qwitt; Förnögd med Guds Råd Jag aldrig
skal skilja Hons tuktan från Råd; Mit hus
har jag byggt På Skaparens wilja; Der
sofwer jag trygt.

24. Så hör nu och lär O människa lär:
Beställ, ack! beställ, Beredder at wara Din
leswernes qwäll; Då Herren din Gud, Så
täckes behaga at kalla sin brud.

25. Ack! salig och säll förblifwer den Sjal,
Som då hafwer lärdt! En skinnande Krona
är henne bestärt: Men djeflarnes här skal
henne ej skona, Som oberedd är.

26. Min Jesu mig gif Så ställa mit lif,
Alt stund och minut, Jag tänker på döden,
Och dagarnas slut: Så warder jag wis,
Förswaras från glöden, Och sjunger Dig
pris.

Den Andra:

En trogen Själ's innerliga längtan
tan efter Råd.

Uf Zions Berg! Du sälla boning! Där
Lambet Sjelf med Fridesbaneret står; Och
jorden all i pinnigt bete går. Där tal om
Råd.

Nådens mjölk och honung, Af des inwånare med glädje förs; Och åter skall af ja och amen hörs. Där Herden vänligt kallar fåren, Som wilit af från rätta spåren, Ut wända om, och ropar kom? Den som til mig wil hafa, Jag aldrig wil utkasta.

2. Den egendom som Han förwårswat, För själar med sit Blod och djupa får: Hwar en som wil, för intet njuta får. Ja och åt den, sin rätt förderfwat, Förkunnas frid i Evangelio. Den som wil tro, skal finna själaro: Ack! hörer då i arma själar, Som blindwist äro mörksens trålar, Gud ropar, kom? Ack! wänder om, Si Fadrens kärleks armar, Är redo at förbarma.

3. Jag står för Edra hjertans dörrar, (Så klagat Han), och trågit klappar på; Men nådgas måst ohörder från Er gå: Och ingen är som deryå hörer, Ty Adams fall har själarne så söft, Ut hjertat är båd dödt och blindt och döft. Dem felas Guld och ögnasalfwa, De dyrka mig med hjertan halfwa, Men wänder om, jag ropar kom; Och warder dock påminte, Ut köpa Guld för inte.

4. Ack! låtom of, då mänsskor alla, Som syndare i djupsta stoft och muil: Begära Nåd för Jesu Christi skull. Ack låtom of, til fota falla, Och säga: Jag är skyldig många pund, Men, Davids Son bete mig dock mi-
skund.

Stund. Jag är ej värd Dit Barn at näm-
nas, Jag osäll är, om Du wil hämnas;
Min Jesu from, det ordet kom; Ödr at
jag wänder åter, och synderna begråter.

5. Jag finner nu min otro stygga, Som
hindrat mig, (ja mig til blygd och skam),
At känna Dig, Du sargade Guds lam: Guds
kännedom jag satt til rygga, Hwad satan,
werld och lött behagat har, Mig fågnat
måst i mina förra dar; Mig tycke veri godt
at wara, Jag såg ej då min själa fora;
Nu Jesu from! tag bort min Dom! Jag
faller för din fötter, Låt mig ej bli utstöter.

6. Åh Gud! Du kunde mig förböma, Ty
jag har gråfligt syndat Dig emot; Men JE-
su blod, bli nu min syndabot! Åh! wärdes
nu min synd förblömma. Fast alt hwad jag
har gjordt både ondt och godt, Är idel synd;
ty det af otro gådt; Mit eget alt mig wil
nedsjelpa, Din Nåd kan nu mig endast hjel-
pa: O Herre kom! hjelp wända om! Från
strånga Mose stafwen, Til JESU Nådes
glafwen.

7. Jag lyfter hämbren up åt hööden, På
JESUM ser, som hela kan mit sår; Si! hwar
Guds Lamb med Fridesbaneret står, Här ly-
ses ut kring hela bygden, Et ewigt Frid-
sens Evangelium; Så när som fjår, så öf-
wer kall som ljum; Det säger: Boken som
war

Var sluten, Är utaf Lambet nu upbruten:
Det bjuder kom, och wänder om! Där JEsu
spikad hänger, Är tröst för den som
tränger.

8. Tag JEsu då mit hjerta falla! Som
upfyllt är med otros syndaslem, Låt andan
din! Dig här bereda hem; Låt blodets saft
däruti falla! Du heter ju en själa Frälsa-
re, Som kommen är, at lösa syndare:
Bland hwilka jag är den förnärsta, Den
största, ulyckaste och främsta; O JEsu from!

Dit söta kom, Uppfriska hela modet,
Min rikedom bli blodet.

Äfv: Jahl. 1791. und. Jötbl: 1c.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

